
پاسخ به سوالات متداول در مورد آبله میمونی

به روزرسانی اول خرداد ۱۴۰۱

World Health
Organization
Islamic Republic of Iran

آبله میمونی چیست؟

آبله میمونی یک بیماری است که توسط ویروس آبله میمونی ایجاد می‌شود. این بیماری بین انسان و حیوان مشترک است، به این معنی که می‌تواند از حیوانات به انسان سرایت کند و همچنین از فردی به فرد دیگر منتقل شود.

چرا به این بیماری «آبله میمونی» می‌گویند؟

این بیماری آبله میمونی نامیده می‌شود زیرا اولین بار در سال ۱۹۵۸ در میان میمون‌هایی که برای تحقیقات و پژوهش نگهداری می‌شدند شناسایی شد. این بیماری بعدها در سال ۱۹۷۰ در انسان نیز مشاهده شد.

آبله میمونی معمولاً در کجا یافت می‌شود؟

آبله میمونی در مناطق غربی و مرکزی آفریقا یافت می‌شود، جایی که جنگل‌های بارانی استوایی وجود دارد و حیواناتی که ممکن است حامل ویروس باشند معمولاً زندگی می‌کنند. افراد مبتلا به آبله میمونی گهگاه در کشورهای دیگر خارج از مناطق غربی و مرکزی آفریقا و به دنبال سفر از مناطقی که آبله میمونی بومی است شناسایی می‌شوند.

علائم آبله میمونی چیست؟

علائم آبله میمونی معمولاً شامل تب، سردرد شدید، دردهای عضلانی، کمردرد، سطح انرژی پایین، تورم گره‌های لنفی و دانه‌ها یا تاول‌های پوستی است. دانه‌های پوستی معمولاً در عرض یک تا سه روز پس از شروع تب آشکار می‌شوند. تاول‌ها ممکن است صاف یا کمی برجسته باشند، با مایع شفاف یا زرد پر شده و سپس پوسته و خشک شده و بریزند. تعداد تاول‌ها در یک فرد می‌تواند از چند عدد تا چند هزار متغیر باشد. دانه‌ها روی صورت، کف دست‌ها و کف پا متمرکز می‌شوند. آنها همچنین می‌توانند در دهان، اندام تناسلی و چشم یافت شوند. بهبودی علائم معمولاً بین دو تا چهار هفته طول می‌کشد و بدون درمان خود به خود از بین می‌روند. اگر فکر می‌کنید علائمی دارید که ممکن است آبله میمونی باشد، با پزشک یا مراقب سلامت خود مشورت کنید. اگر با فردی مشکوک یا مبتلا به آبله میمونی در تماس بوده‌اید، به پزشک یا مراقب سلامت خود اطلاع دهید.

آیا افراد ممکن است از آبله میمونی بمیرند؟

در بیشتر موارد، علائم آبله میمونی به خودی خود در عرض چند هفته از بین می‌رود، اما در برخی افراد می‌تواند منجر به عوارض جدی و حتی مرگ شود. نوزادان، کودکان و افراد مبتلا به نقص ایمنی زمینه‌ای ممکن است در معرض خطر علائم جدی‌تر و مرگ ناشی از آبله میمونی باشند. عوارض موارد شدید آبله میمونی شامل عفونت‌های پوستی، ذات‌الریه، گیجی و عفونت‌های چشمی است که می‌تواند منجر به از دست دادن بینایی شود. در زمان‌های اخیر حدود ۳ تا ۶ درصد مرگ در مبتلایان در کشورهای بومی گزارش شده‌اند که اغلب در کودکان یا افرادی بوده است که ممکن است دچار مشکلات سلامتی دیگری بوده باشند. توجه به این نکته مهم است که این رقم ممکن است بیش از مقدار حقیقی برآورد شده باشد زیرا نظام مراقبت در کشورهای بومی محدود است.

آبله میمونی چگونه از حیوانات به انسان سرایت می‌کند؟

آبله میمونی می‌تواند هنگام تماس فیزیکی با حیوان آلوده به انسان سرایت کند. میزبانان جانوری این ویروس شامل جوندگان و نخستی‌سانان هستند. خطر انتقال و ابتلا به آبله میمونی از جانوران را می‌توان با پرهیز از تماس محافظت نشده با جانوران وحشی کاهش داد، به ویژه آنهایی که بیمار یا مرده هستند (از جمله گوشت و خون حیوانات). در کشورهای بومی که جانوران حامل آبله میمونی هستند، هر غذای حاوی گوشت یا اجزا و احشای حیوان باید قبل از خوردن کاملاً پخته شود.

آبله میمونی چگونه از فردی به فرد دیگر سرایت می‌کند؟

افراد مبتلا به آبله میمونی طی زمانی که علائم دارند (معمولاً بین دو تا چهار هفته) سرایت‌دهنده هستند. شما ممکن است از طریق تماس جسمی نزدیک با فردی که علائم دارد، به آبله میمونی مبتلا شوید. به ویژه دانه‌های پوستی، مایعات بدن (مانند آب، چرک یا خون ناشی از تاول‌های پوستی) و دلمه‌ها عفونی هستند. لباس، روتختی، حوله یا اشیایی مانند قاشق و چنگال / ظروف غذاخوری که در اثر تماس با فرد مبتلا به ویروس آلوده شده‌اند نیز می‌توانند دیگران را دچار کنند.

زخم‌ها، ضایعات یا جراحات دهان نیز می‌توانند عفونی باشند، به این معنی که ویروس می‌تواند از طریق بزاق انتشار یابد. بنابراین افرادی که از نزدیک با فرد مبتلا در ارتباط هستند، از جمله کارکنان بهداشتی، اعضای خانواده و شرکای جنسی، در معرض خطر بیشتری برای عفونت هستند. این ویروس همچنین می‌تواند از طریق جفت از مادر به جنین، یا از طریق تماس پوست به پوست از والدین به کودکان منتقل شود. در حال حاضر مشخص نیست که آیا افرادی که علائمی ندارند می‌توانند بیماری را پخش کنند یا خیر.

چه کسانی در خطر ابتلا به آبله میمونی هستند؟

هر فردی که با کسی که علائم آبله میمونی دارد یا با حیوان آلوده تماس جسمی نزدیک داشته باشد بیشتر در معرض خطر عفونت است. افرادی که در برابر آبله واکسینه شده‌اند، احتمالاً در برابر عفونت آبله میمونی نیز مصونیت دارند. با این حال، بعید است افراد جوان‌تر در برابر آبله واکسینه شده باشند، زیرا پس از سال ۱۹۸۰ واکسیناسیون آبله در سراسر جهان متوقف شد چرا که در این سال آبله اولین بیماری انسانی بود که در دنیا ریشه‌کن شد. حتی افرادی که علیه آبله واکسینه شده‌اند و در برابر آبله میمونی نیز تا حدی مقاوم هستند، آنها نیز باید اقدامات احتیاطی برای محافظت از خود و دیگران انجام دهند. نوزادان، کودکان و افراد مبتلا به نقص ایمنی زمینه‌ای ممکن است در معرض خطر علائم جدی‌تر و مرگ ناشی از آبله میمونی باشند. کارکنان بهداشتی نیز به دلیل قرار گرفتن طولانی‌تر در معرض ویروس در معرض خطر بیشتری قرار دارند.

چگونه می‌توانم از خود و دیگران در برابر آبله میمونی محافظت کنم؟

شما می‌توانید با محدود کردن تماس با افرادی که مشکوک به آبله میمونی هستند یا ابتلای آنها تایید شده، خطر ابتلای خود را کاهش دهید. اگر به دلیل اینکه کارمند بهداشتی-درمانی هستید یا اینکه با شخص بیمار زندگی می‌کنید، نیاز به تماس جسمی با فرد دچار آبله میمونی دارید، فرد مبتلا را تشویق کنید تا خود را ایزوله کند و در صورت امکان، هرگونه ضایعه پوستی را بپوشاند (مثلاً با پوشیدن لباس روی بثورات). وقتی از نظر جسمی به آنها نزدیک هستید، آنها باید از ماسک طبی استفاده کنند، به خصوص اگر سرفه می‌کنند یا ضایعاتی در دهان خود دارند. شما هم باید ماسک بزنید، تا حد امکان از تماس پوست با پوست خودداری کرده و برای تماس مستقیم با ضایعات دستکش یکبار مصرف بپوشید. در صورتی که خود شخص نمی‌تواند این کار را انجام دهد، هنگام تعویض لباس یا روختی وی از ماسک استفاده کنید. مرتباً دستان خود را با آب و صابون یا محلول دست حاوی الکل تمیز کنید، خصوصاً پس از تماس با فرد مبتلا، لباس‌ها، روختی‌ها، حوله‌ها و سایر وسایل یا سطوحی که فرد مبتلا لمس کرده یا ممکن است دانه‌های پوستی یا ترشحات تنفسی آنها با این وسایل تماس داشته باشد (مانند قاشق و چنگال و ظروف). لباس‌ها، حوله‌ها، پارچه‌ها و ظروف غذای فرد را با آب گرم و مواد شوینده بشویید. سطوح آلوده را تمیز و ضد عفونی کنید و زباله‌های آلوده (مانند پانسیمان‌ها) را به طور مناسب دور بریزید.

آیا کودکان می‌توانند به آبله میمونی مبتلا شوند؟

کودکان معمولاً بیشتر از نوجوانان و بزرگسالان مستعد ابتلا به علائم شدید آبله میمونی هستند. این ویروس همچنین می‌تواند به جنین، یا طی تماس جسمی اولیه از مادر به نوزاد منتقل شود.

اگر شک کنم که ممکن است به آبله میمونی مبتلا باشم، چه باید بکنم؟

اگر فکر می‌کنید علائمی دارید یا در تماس نزدیک با فردی مبتلا به آبله میمونی بوده‌اید، برای مشاوره، آزمایش و مراقبت‌های پزشکی با پزشک یا مراقب سلامت خود تماس بگیرید. در صورت امکان، خود را ایزوله کنید و از تماس نزدیک با دیگران خودداری نمایید. به طور مرتب دست‌ها را تمیز کنید و برای محافظت از دیگران در برابر عفونت، اقدامات ذکر شده را انجام دهید. کارکنان بهداشتی برای آزمایش از شما نمونه برداری خواهند کرد تا بتوانید خدمات مراقبتی مناسب را دریافت کنید.

آیا واکسنی برای آبله میمونی وجود دارد؟

چندین واکسن برای پیشگیری از آبله وجود دارد که در برابر آبله میمونی نیز محافظت ایجاد می‌کنند. واکسن جدیدتری که برای آبله ساخته شده است (تحت عنوان MVA-BN که به نام‌های Imvanex، Imvamune یا Jynneos نیز شناخته می‌شود) در سال ۲۰۱۹ برای استفاده در پیشگیری از آبله میمونی تایید شد ولی هنوز به طور گسترده در دسترس نیست. سازمان جهانی بهداشت در تلاش برای همکاری با تولیدکننده این واکسن برای بهبود دسترسی به آن است. افرادی که در گذشته علیه آبله واکسینه شده‌اند در برابر آبله میمونی نیز حفاظت دارند. واکسن‌های اولیه آبله دیگر در دسترس عموم نیستند و افراد زیر ۴۰ تا ۵۰

سال بعید است واکسینه شده باشند، زیرا واکسیناسیون علیه آبله در سال ۱۹۸۰ به عنوان اولین بیماری ریشه کن شده در دنیا، به پایان رسید. برخی از پرسنل آزمایشگاه یا کارکنان بهداشت و درمان ممکن است با واکسن جدیدتر آبله واکسینه شده باشند.

آیا درمانی برای آبله میمونی وجود دارد؟

علائم آبله میمونی اغلب خود به خود و بدون نیاز به درمان برطرف می‌شوند. مراقبت از دانه‌های پوستی با اجازه دادن به خشک شدن در صورت امکان یا پوشاندن با یک پانسمان مرطوب برای محافظت در صورت نیاز بسیار مهم است. از لمس هرگونه زخم در دهان یا چشم خودداری کنید. می‌توان از دهانشویه و قطره چشم که حاوی کورتون نباشند نیز استفاده کرد. و ایمونوگلوبولین آبله (VIG) ممکن است برای موارد شدید توصیه شود. یک داروی ضد ویروس که برای درمان آبله ساخته شده بود (تکوویریمات، با نام تجاری TPOXX) نیز در ژانویه ۲۰۲۲ برای درمان آبله میمونی تایید شد.

در حال حاضر در کجای دنیا خطر ابتلا به آبله میمونی وجود دارد؟

از سال ۱۹۷۰، موارد انسانی آبله میمونی در ۱۱ کشور آفریقایی (بنین، کامرون، جمهوری آفریقای مرکزی، جمهوری دموکراتیک کنگو، گابن، ساحل عاج، لیبیا، نیجریه، جمهوری کنگو، سیرالئون و سودان جنوبی) گزارش شده است. موارد گهگاه در کشورهای غیربومی نیز رخ می‌دهد، اما معمولاً در افرادی گزارش می‌شوند که به کشورهای بومی سفر کرده باشند. یک بار طغیان در اثر تماس با حیواناتی بود که توسط سایر پستانداران کوچک وارداتی آلوده شده بودند. در ماه می ۲۰۲۲، چندین مورد آبله میمونی در چند کشور غیر بومی شناسایی شده‌اند. البته این طغیان اخیر، از الگوهای گذشته آبله میمونی تبعیت نمی‌کند. سازمان جهانی بهداشت با همه کشورهای دچار طغیان اخیر برای تقویت نظام مراقبت و ارائه راهنمایی در مورد چگونگی جلوگیری از گسترش بیماری و روش درمان افراد مبتلا همکاری می‌کند.

در مورد طغیان آبله میمونی که در ماه مه ۲۰۲۲ در چندین کشور شناسایی شد، چه می‌دانیم؟

چندین کشور که آبله میمونی در آنها آندمیک (بومی) نیست مواردی را در ماه مه ۲۰۲۲ گزارش کردند. از ۱۹ مه ۲۰۲۲، موارد در بیش از ۱۰ کشور در مناطق غیر بومی گزارش شده است. پرونده‌های تکمیلی در حال بررسی هستند. برای آخرین اطلاعات، لطفاً [اینجا](#) را ببینید. به استثنای مواردی که به طور پراکنده در مسافران کشورهای بومی گزارش شده است، موارد در مناطق غیربومی که به سفر از کشورهای بومی مرتبط نیستند، غیرعادی هستند. در حال حاضر (از مه ۲۰۲۲) هیچ ارتباط واضحی بین موارد گزارش شده و سفر از کشورهای بومی و یا ارتباطی با حیوانات آلوده وجود ندارد.

ما درک می‌کنیم که این طغیان برای بسیاری افراد نگران‌کننده است. آنچه در حال حاضر مهم است این است که ما آگاهی را در مورد آبله میمونی در میان افرادی که بیشتر در معرض خطر عفونت هستند افزایش دهیم و توصیه‌هایی را در مورد چگونگی محدود کردن طغیان بیشتر بین افراد ارائه دهیم. همچنین مهم است که کارکنان بهداشت عمومی قادر به شناسایی و مراقبت از بیمارانشان باشند. ضروری است که هیچ کس به کسی که تحت تأثیر این رویداد است انگ نزند. سازمان جهانی بهداشت در حال تلاش برای حمایت از کشورهای عضو در زمینه نظارت، آمادگی و فعالیت‌های واکنش به طغیان بیماری آبله میمونی در کشورهای دچار آن است. در کشورهای درگیر، مطالعات به منظور تعیین منبع عفونت هر یک از موارد شناسایی شده و اقداماتی برای ارائه مراقبت‌های پزشکی و محدود کردن گسترش بیشتر ویروس در حال انجام است.

آیا خطر تبدیل شدن این بیماری به یک طغیان بزرگ‌تر وجود دارد؟

آبله میمونی معمولاً خیلی مسری قلمداد نمی‌شود زیرا برای انتشار بین افراد نیاز به تماس جسمی نزدیک (مثل تماس پوست به پوست) با فردی دارد که عفونی است. در حال حاضر خطر برای عموم مردم کم است. سازمان جهانی بهداشت برای جلوگیری از گسترش بیشتر ویروس، طغیان فعلی را با اولویت بالا پیگیری می‌کند، همانطور که طی سال‌های متمادی آبله میمونی را به عنوان یک بیماری زای اولویت دار در نظر گرفته است. مواردی که در حال حاضر مشاهده می‌کنیم برای طغیان آبله میمونی معمولی نیستند، زیرا هیچ سفری از کشورهای بومی یا حیوانات صادر شده از کشورهای بومی گزارش نشده است. شناسایی نحوه انتشار ویروس و محافظت از افراد در برابر عفونت، اولویت سازمان جهانی بهداشت است. افزایش آگاهی در مورد این وضعیت جدید به جلوگیری از انتقال بیشتر کمک می‌کند.

آیا آبله میمونی یک عفونت آمیزشی است؟

آبله میمونی می‌تواند از طریق تماس جسمی نزدیک، از جمله هنگام آمیزش جنسی، از فردی به فرد دیگر سرایت کند. در حال حاضر مشخص نیست که آیا آبله میمونی می‌تواند از مسیرهای جنسی (مثلاً از طریق مایع منی یا واژینال) منتقل شود یا خیر، اما تماس مستقیم پوست به پوست با ضایعات هنگام فعالیت‌های جنسی می‌تواند ویروس را سرایت دهد.

دانه‌های آبله میمونی گاهی در اندام تناسلی و در دهان یافت می‌شود که احتمالاً در انتقال هنگام آمیزش جنسی نقش دارند. انتقال از دهان به پوست می‌تواند در جایی رخ بدهد که ضایعات پوستی یا دهانی وجود دارند.

دانه‌های آبله میمونی می‌توانند شبیه برخی از بیماری‌های مقاربتی از جمله تبخال و سیفیلیس باشند. این ممکن است توضیح دهد که چرا چندین مورد طغیان فعلی در میان مردانی دیده شده که در جستجوی مراقبت در کلینیک‌های سلامت جنسی بوده‌اند.

خطر ابتلا به آبله میمونی به افرادی که از نظر جنسی فعال هستند محدود نمی‌شود. هرکسی که تماس جسمی نزدیک با فرد مبتلا داشته باشد در معرض خطر است. هر کسی که دارای علائم شبیه به آبله میمونی باشد، باید فوراً با یک مراقب بهداشت مشورت کند.

پاسخ سازمان جهانی بهداشت به پیام‌های حاوی انگ که در فضای مجازی در ارتباط با آبله میمونی در حال پخش است چیست؟

ما پیام‌هایی را دیده‌ایم که به گروه‌های خاصی از مردم در خصوص طغیان آبله میمونی انگ می‌زدند. سازمان جهانی بهداشت کاملاً شفاف ابراز می‌کند که این نگاه درست نیست. در وهله اول، هر کسی که تماس جسمی نزدیک از هر نوع با فردی که آبله میمونی دارد، صرف نظر از اینکه چه کسی است، چه کار می‌کند، با چه کسی چه نوع رابطه‌ای داشته، و با هر عامل دیگری، در معرض خطر است. ثانیاً، انگ زدن به مردم به دلیل ناخوشی یا بیماری ناپسندیده است. تنها تاثیر انگ زدن به احتمال زیاد بدتر کردن اوضاع است و ما را از پایان دادن هرچه سریع‌تر به این طغیان باز می‌دارد. ما باید همه با هم متحد شویم تا به مراقبت و محافظت از کسی که مبتلا شده یا کسانی که از دیگران مراقبت می‌کنند، کمک کنیم. ما می‌دانیم که چگونه باید این بیماری را متوقف کنیم و چگونه می‌توانیم از خود و دیگران محافظت کنیم. انگ زدن و تبعیض هرگز پسندیده نیست و فقط به صحبت در مورد این طغیان اخیر محدود نمی‌شود. ما همگی در این هنگامه با هم هستیم.

دانستنی‌های بهداشت و سلامت را در کانال‌های ارتباطی ما دنبال کنید

whoiran

whoiriran

whoiran

www.emro.who.int/iran

نماینده‌ی سازمان جهانی بهداشت در جمهوری اسلامی ایران

World Health
Organization

Islamic Republic of Iran